

Openbare bijeenkomst, Antwerpen, 20 juni 1989

S L O T W O O R D E N A F S C H E I D

- - - - -

Ook vanavond wil ik er ik er u op wijzen dat we niet alwetend of onfeilbaar zijn. Denk a.u.b. zelf na, vorm u een eigen oordeel en als u dat gedaan hebt, probeer er iets mee te doen.

Ik hoop dat u mij zult toestaan voor vanavond zelf het onderwerp te kiezen, aangezien dit de laatste maal schijnt te zijn dat we via dit medium op deze wijze met u in contact kunnen treden.

De O.D.V. is oud. De naam is wat nieuwer, maar de gemeenschap bestaat zeg maar al uit de tijd van wat men noemt Atlantis. We hebben altijd gezocht naar een weg om de mens bewust te maken van zijn werkelijke persoonlijkheid. Datgene wat je werkelijk bent zit verborgen achter datgene wat men u heeft geleerd dat u moet denken, wat je moet zijn. Er is geen enkele reden voor de mens om terug te treden in een maatschappelijk geheel en daar dan te leven volgens de wil, het wezen en de wetten van anderen. Datgene wat je doet, doe je zelf. Niemand kan u de aansprakelijkheid voor uw eigen leven ontnemen en de Broederschap, de Witte Broederschap die altijd geprobeerd heeft de ontwikkeling van de mens te versnellen en te verbeteren, heeft zo goed als wij in de Orde dit doen, zijn best gedaan om die mensheid een mogelijkheid te geven.

Ik zou op deze laatste dag een kleine schets willen geven van een normale ontwikkelingskolom. Een gemeenschap begint over 't algemeen met barbaren, trekkende jagers. Er ontstaat daaruit een boerengemeenschap. Uit de boerengemeenschap ontstaat gemeenlijk de eerste, meer gefundeerde religieuze overtuiging. Van daar uit gaat men verder naar staten, stadstaten eerst, later grotere rijken en uiteindelijk misschien imperia. Pas wanneer de mens geleerd heeft zijn eigen gemeenschap zonder een overmaat aan geweld te reguleren en in stand te houden, kan een zogenaamd technische ontwikkeling op gang komen. Deze ontstaat meestal vanuit een geloof of een meestal zeer oud weten dat de technici dan bijgelof noemen. Van hieruit ontstaat de mogelijkheid van de mens zijn milieu voor het eerst praktisch geheel te beheersen. Maar hij kan dit niet op de juiste wijze doen wanneer hij ook niet meester is van zichzelf, niet alleen maar zoekend naar uitbreiding en bezit of macht, maar zoekende naar het welzijn, het zich thuis gevoelen op de wereld en het je verbonden voelen met de rest van de mensheid.

De laatste fase van een dergelijke ontwikkeling is op dit ogenblik ingetreden. De strijd, dat zult u wel ontdekken, gaat tussen belangen van bezit, de waan van de verderschrijdende techniek en wetenschap en het behoud van de levensmogelijkheid van de mens. Om daarin een rol te kunnen spelen moet je als mens rijper worden. Je moet leren je eigen innerlijke waarheid te beseffen en meer dan dat, om volgens die waarheid en niet op een andere wijze te leven. Wanneer dit in voldoende mate geschiedt, over het algemeen gaat het hier om procenten, niet zo erg veel, 5% is meestal genoeg om een ommekeer teweeg te brengen, dan zal de mensheid dus naar een mogelijkheid gaan zoeken om met zijn wereld en alle leven daarop een soort eenheid te vormen. Geen exploitatie meer, maar symbiose.

Waar dit gebeurt zal de mens ook terug moeten grijpen naar datgene wat in hem leeft en zich bewust moeten worden van de kracht die in hem bestaat. We hebben daar een aantal lezingen aan gewijd zoals u weet en ik geloof niet dat het belangrijk is om deze nu weer in toto of ten dele te herhalen. Wat wij echter wel moeten beseffen is dit: Wanneer u innerlijke kracht bezit en u gebruikt ze niet, bestaat het in wezen niet, blijft het een illusie. Wanneer u een innerlijk weten hebt en u zet het niet om in een daadwerkelijk bestaan, een wijze van denken en leven ook naar buiten toe, dan is het alleen maar een mooie droom die voorbijgaat.

Ook voor de Orde is er een ogenblik gekomen, nu ongeveer zes maanden geleden, dat wij moesten besluiten om over te schakelen van de verkondiging van het woord naar het meer zelfstandig ingrijpen. De Witte Broederschap heeft daar ongetwijfeld een grote rol in gespeeld en de opdrachten die we nu uitvoeren geschieden wel op grond van onze aanvaarding, maar toch gelijktijdig in overeenstemming met de plannen van hen die proberen de mensheid verder te brengen opdat ze leren kan de techniek te maken tot een dienaar van de mens, de natuur te maken tot een vriend van de mens en de mens zelf te maken tot een wezen dat leert geestelijk en ook stoffelijk de ruimte te betreden.

Wat we in die zes maanden hebben meegemaakt, bewijst dat de veranderingen zich vaak snel, onverwacht en onvoorspelbaar voltrekken. Ik wil u hierbij herinneren aan veranderingen in de politiek van bijvoorbeeld de U.S.A., de moeilijkheden van Margaret Thatcher, de niet ophoudbare en niet meer terug te schroeven veranderingen die in China een rol hebben gespeeld, ongeacht de onderdrukking van het zogenaamde oproer. Ik wijs op de machtsstrijd en de daaruit nu reeds voorkomende eigenaardigheden die zich afspelen in Iran na de dood van Khomeini.

Ik zou u nog veel meer voorbeelden kunnen geven maar deze lijken mij reeds voldoende om te kunnen zeggen: in zes maanden is er ontzettend veel op gang gebracht. Nu moet u daarbij niet vergeten dat dit niet het eindproduct is. Het is niet datgene wat wij eens hopen te oogsten. Het is de voorbereiding van de bodem opdat het zaad vrucht kan dragen. Alles bij elkaar en niet alleen sprekende van de Orde is in 34 landen op uw aardbol een omwenteling geweest waarbij groepen en hun invloed een andere teneur hebben gekregen en gericht zijn geestelijk op daadwerkelijk ingrijpen, stoffelijk echter op toenemende, zelf verantwoordelijke mensheid.

Wanneer ik u zeg dat u meer bent dan u denkt, dan vindt u het mooi. Maar als u het innerlijk gelooft dan moet u dat ook naar buiten weten te brengen, er iets mee kunnen doen. Wat zijn de krachten die we kunnen gebruiken? Gedachten zijn krachten. U kunt gedachten uitsturen en daarmee uw omgeving, anderen, beïnvloeden. Maar dit kan alleen wanneer uw eigen praktijk en leven in overeenstemming is met datgene wat u uitstuurt. U draagt in u de kracht om anderen te helpen en misschien te genezen. Dit is niet de kracht waardoor u een ander eventjes verandert. Het is de kracht waardoor je een ander zelfstandig genezing en verandering mogelijk maakt. Die kracht is er, maar zij brengt niet altijd die onmiddellijke resultaten die men wil zien. Geloven in die kracht is echter noodzakelijk. Wanneer u twijfelt aan uzelfe ontnemt u daarmee ook de mogelijkheden aan degenen die u hebt willen helpen.

In u is een kracht van aanvoelen. Dat kan zijn het aanvoelen van een stemming, van een sfeer, van aanwezigheid van personen in de geest of in de stof. Het aanvoelen van mogelijkheden om

anderen te benaderen, bijvoorbeeld, wilde dieren, maar ook mensen. Sommigen denken nu dat het verschil niet zo groot is. In sommige gevallen hebt u ongetwijfeld gelijk maar dan bent u in de hogere regionen van de maatschappij verzeild geraakt waarin de illusie alles, de strijd, de noodzaak en de overwinning de enige werkelijke bevrediging is.

U kunt aanvoelen hoe, door open te staan, door niet te beredeneren maar eerst op te nemen. Wanneer u dit doet, dan ontstaat in u een soort vooroordeel. Dat vooroordeel moet eerst worden erkend, daarna kunt u, op grond daarvan, voorzichtig uw eigen houding bepalen. U zult ontdekken dat u steeds juister zult reageren, dat u daarmee de conflicten die overbodig zijn kunt vermijden, maar gelijktijdig vaak onwaarschijnlijke toevalligheden tot stand gaat brengen. U kunt tot op zekere hoogte het noodlot of toeval beïnvloeden. U hebt namelijk een kennis, onbewust, of moet ik zeggen bovenbewust, waarin veel meer feiten aanwezig zijn dan voor u op dit ogenblik direct constateerbaar lijken. De samenvoeging van deze feiten schept een toekomstbeeld dat afwijkt van de normale of redelijke verwachting op basis van zintuiglijke waarnemingen en beredeneringen. Leer vertrouwen op deze ingevingen. Ze zijn deel van uw persoonlijkheid maar ze kunnen u helpen de juiste daad op het juiste ogenblik te stellen.

U denkt misschien dat bezit belangrijk is. In uw maatschappij is het bijna onvermijdelijk dat u dat denkt. Maar wat is de waarde van bezit zo er geen directe gebruikswaarde aan gebonden is? Het is niet wat u er eens mee zult gaan doen, het is wat u er nu mee kunt doen waardoor bezit belangrijk is. Gebruik de mogelijkheden van uw bezit, maar gebruik ze nooit alleen voor uzelf. Door het altijd te gebruiken in overeenstemming met anderen, zult u ontdekken dat u een eenheid schept die veel verder gaat dan alles wat u zich kunt voorstellen.

Misschien mag ik hier mijn preek of opsomming een ogenblik voor een kleine gelijkenis onderbreken. De duivel zat in zijn kantoor en zei tegen zijn secretaresse, een directe nicht van Belzebub: Zijn er nog klanten vandaag? -Ja, er staan er vier op het programma. Er is er één bij die ziet er een beetje onzelfzuchtig uit maar ja, dat die de fatale vraag zal uitspreken is onwaarschijnlijk. -Roept die man eerst binnen, zei de duivel en er kwam een klein mannetje, een beetje bollig, wat blozend binnen, eigenlijk wat verlegen. De duivel zei: Dus u wenst een wens te kopen? -Ja, zei het mannetje.- U hebt gehoord dat dat uw ziel kost?-Ja . -Ja, zei de duivel, maar daarvoor garandeer ik u ook dat uw wens volledig vervald wordt. Het mannetje keek even voor zich heen. Nu, mijn wens is dat niets, in, aan of voor mij verandert en dat ik toch de ongelukkigste, domste en dwaaste mens van deze wereld zal zijn. En toen klonk een noodkreet. Het kantoor verdween. De duivel verdween want het mannetje had de duivel vordreven. Hij had niet aan zichzelf gedacht alleen maar hij had aan zichzelf gedacht als deel van een groot geheel. Een gek verhaal, waar of niet? Het is niet van mij hoor, het bestaat.

Stel u nu zelf eens voor dat u in deze situatie zit. U kunt alle dingen doen voor uzelf, maar u kiest iets waar uzelf niets aan tekort komt, maar waar een ander beter van wordt. Doet u dan eigenlijk niet hetzelfde? Het is de grootste demon die op uw wereld bestaat, een illusie, geld. En wat is geld anders dan een getallenrekening op een stukje papier of een stukje metaal dat veel minder waard is dan het pretendeert waarde te zijn. Geld, bezit, eigendom. Wie denkt dat hem vele dingen buiten zichzelf in eigendom behoren is eigenaardig dom.

Want uw staat, uw gemeenschap, ja zelfs uw dieven nemen al datgene wat aan u toebehoort en uw geld wordt steeds minder waard omdat een ander, in een andere geldsoort, meer kan bezitten. Waarof niet? Deze demon heeft macht omdat iedereen maar denkt: Ik, een beetje meer. En: We gunnen iedereen het beste, maar ik een beetje meer.

Wanneer u dat nu een keer zoudt vergeten en zeggen: Ach, wij allemaal een beetje gelukkiger, een beetje meer vrede, dan zou de duivel van de hebzucht machteloos worden. Macht bestaat alleen maar waar anderen de machtigen vrezen en daarom dienen. Wie de machtigen niet dient kan er aan tenonder gaan, maar het menselijk leven is maar een kleine fase in het menselijk bestaan. Maar als voldoende mensen de macht als waarde ontkennen, bestaat ze niet meer. Ook zij is in zekere zin een illusie, gebaseerd op uw angsten en uw begeerten. Verminder de macht die de wereld over u heeft zo goed u kunt.

U bezit nog een kracht. In uzelf bestaat een verbondenheid met wat we dan wel de kosmos, de eeuwigheid of God noemen. Het is niet belangrijk in welke termen je ze verkondigt of dient. Het is belangrijk dat je van die innerlijke verbondenheid je zo goed mogelijk bewust wordt. En dan gaat het hier niet om het betreden van andere werelden, temidden van engelen rondzwerfend of misschien wel dansendvoor Gods troon. Het gaat gewoon om een verbonden zijn met datgene waarvan je in wezen altijd deel bent geweest en zult blijven.

En als ik dat zo allemaal zeg, dan klinkt dat nogal anarchistisch, ik ben me daarvan bewust. Maar er zijn regels die u kunt aanvaarden omdat ze zinvol zijn. Aanvaard die dan ook volledig zonder voorbehoud en vooral zonder tegen anderen te zeggen: Daar moet je je aan houden, en tegen jezelf: Want voor mij is het niet meer nodig. Dat geldt voor geestelijke discipline, voor religieuze plichten en verplichtingen, voor zakelijke verplichtingen, voor vriendschappelijke en voor menselijke verplichtingen.

U bent deel van het geheel. Op grond van dit deel-zijn, beschouw al wat rond u is, niet alleen de mensen maar alles tot de zon, de maan, tot alles, toe als deel van uw wezen. Probeer u van die verbondenheid bewust te zijn en laat die verbondenheid in u dan de beelden oproepen die het mogelijk maken ook in uw eigen begrip en schijnbare redelijkheid, zelf tot besluiten te komen en daden te stellen.

Wanneer u wilt leren dansen, bestaan er schriftelijke cursussen. Maar al bestudeert u ze nog zo goed, u zult nooit kunnen dansen wanneer u niet op de dansvloer komt. Er bestaan tienduizende openbaringen en geschriften, geheimen, al wat u wilt, die allemaal zeggen wat u kunt zijn en kunt doen, wat u zoudt moeten zijn. En er zijn mensen die het tekst voor tekst uit het hoofd leren, voortdurend citerend en galmend reciteren. Dat is waardeloos, want zolang je die dingen maar alleen als woorden beschouwt zijn ze geen werkelijkheid. Woorden worden pas werkelijkheid als ze worden omgezet in praktijk, in daad, in leven.

De Orde heeft de nodige ervaringen, zeker in deze cyclus. We hebben gezien hoe werelden door oorlogen werden verwoest. We hebben gezien hoe natuurrampen de mensen teruggedreven. We hebben gezien hoe de mens geworsteld heeft met zichzelf en met anderen om zijn leven en bestaan te kunnen behouden. Maar we hebben ook gezien hoe de mensen, eenmaal een samenleving opgebouwd hebbend, niet dachten aan die samenleving, maar aan de mogelijkheid om die te beheren, tot meester te zijn. En we hebben gezien hoe daardoor onnoemelijk velen zijn gestorven. Denk aan uw tweede wereldoorlog. De illusie van macht heeft vele miljoenen mensen gedood.

Denk aan de illusie van onaantastbaarheid en macht van een aantal oude heren die bij ons voor een deel al op de nominatie staan, die anderen hebben gedood en het zijn er honderden en meer dan tienduizend gewonden om hun zeggingschap niet te verliezen, om een gemenschap te doden die zelf wilde denken en haar terug wilde dwingen in de embryonale geborgenheid van de onfeilbare leer en het onaantastbaar gezag.

We hebben uw wereld gezien. We hebben leringen gegeven, voorstellingen gedaan. We hebben beelden opgebouwd voor zover dat voor een mens mogelijk is. We hebben alles belicht wat er te belichten viel en waar maar interesse voor was. Van de betekenis van Faust tot de uiteindelijke, de toekomstige ontwikkeling van de drie-dimensionale TV. Over economie en over bijgeloof. Niet dat het verschil zo groot is vaak, maar goed. We hebben gesproken over de diepste innerlijke waarheden van de mens en voer een vierde, een vijfde, een zesde dimensie. We hebben een gebied van kennis aangetoond en wanneer u daar iets in vindt en u wilt er verder in studeren dan wordt dat op prijs gesteld, zeer zeker, maar u moet het doen. U moet zelf begrip zoeken, zelf kennis verwerven en er dan iets mee doen. Uw leven veranderen. Uw relatie met de wereld veranderen. Wanneer u weet dat er een God is, is het niet zo belangrijk dat u rituele gebeden opzegt. Als God inderdaad in alle dingen leeft, dan weet u wat er in u bestaat. Maar het is wel belangrijk dat je niet probeert die God in u te bedriegen. Almachtige God, ik heb een probleem: Het gaat slecht in zaken. O Heer, indien Gij mijn zaken beter laat gaan dan zal ik de kerk een dotatie geven, dan zal ik regelmatig ...een Wezen dat alles omvat om willen kopen met een verandering in je eigen gedragingen die kosmisch gezien, onbetekenend is. Zou het niet beter zijn om te zeggen: God, laat mij de harmonie met u ervaren. Laat mij weten hoe ik mijn probleem moet oplossen en benaderen **en** dan zal ik het doen.

Ja, het blijft nog steeds een tikje aan de anarchistische kant voor sommigen, het is waar. Maar ik heb al gezegd: Regels moet je wel van harte aanvaarden, maar als u ze aanvaardt moet je aanhoudend tot een nieuw besef komen. Dan moet je dat nieuwe besef tot uitdrukking brengen en de ene verplichting verbreken om de andere aan te gaan. Dat is in feite de ordening waar een maatschappij uit kan bestaan. De vrijwillige erkenning van noodzaak en van gezag, van behoefte. Maar dat is ook de geestelijke weg die ge kunt gaan. Maar van het ogenblik dat je dat stoffelijk metterdaad doet, ben je ook geestelijk verbonden. Wanneer jij voor anderen leeft, leven die anderen in jou. Je bent deel geworden van hun leven, van hun ervaringen, van hun persoonlijkheid. En soms vloeien die krachten die in jou en in die ander bestaan samen tot één vermogen.

Kijk, dat is uiteindelijk datgene wat de Orde in deze periode en met deze werkwijze heeft willen bereiken. De mogelijkheid voor u om te beseffen, om te doen. Nu weet ik wel dat er mensen zijn die zeggen: Neen, dan zijn we de uitverkorenen die dit mogen horen en anderen die zeggen: Ach, onzin zeg. Heb je je even aardig te grazen laten nemen? Vanuit hun standpunt zullen ze allebei wel gelijk hebben, maar het gaat er niet om of wat er gezegd is mooi is. Het gaat er om wat het in u betekent, de mogelijkheid in door, vanuit u, de verandering die noodzakelijk is.

En daarmee kom ik bijna automatisch weer bij dat eerste gedeelte van mijn betoog. Er is zelfs in de laatste zes maanden ontstellend veel veranderd op de wereld. Schijnbaar vastliggende evenwichten zijn verstoord. Schijnbaar onveranderlijke machten worden gedwongen zichzelf in feite te bestrijden. En ook de natuur staat niet stil. Ook in de natuur zijn spanningen en die zullen eveneens tot

een oplossing moeten komen. En dat is heus niet alleen het voor u onverwacht mooi weer en elders de onverwachte, plotselinge overstromingen, de plotselinge en onverwachte dooi aan de polen, vooral aan de Zuidpool. Dan zijn dat wel degelijk alle veranderingen en spanningen die in de aardkorst en in de relatie aarde-zon bestaan. Ook die gaan tot uiting komen. En als het aan ons in de geest ligt zover we invloed hebben, zeker niet op een werkelijk desastreuze wijze. We zijn heus niet van plan om een deel van de aarde te laten vernietigen wanneer we het kunnen voorkomen.

Maar de verandering is niet op te houden. De aarde verandert. De natuur verandert en de mens verandert. En wanneer u dan het oude vast wilt houden en krampachtig vecht kun je je menselijke tegenstanders overwinnen, misschien doden, uitroeien, maar je kunt de natuur niet overwinnen. Je kunt een waarheid die in de mensen leeft, misschien onderdrukken tot zekere zelf bewust niet meer durven denken, maar de waarheid verandert daardoor niet.

In deze dagen, ja in de komende vier jaar zelfs zal dit een zodanige omvang aannemen dat u zelve bewust kunt constateren: Dit gaat toch wel uitermate snel, onverwacht en u zich waarschijnlijk af zult vragen: Wat moeten wij ermee doen? Aanvaard dat anderen een andere voorstellingswereld hebben dan u; Aanvaard dat ze een andere taal spreken. Of ze die nu geloof of sociale overtuiging noemen of politiek inzicht geeft niets. Vraag u af waar en hoe u met die andere kunt samenwerken. Grijp naar de innerlijke krachten die in u bestaan zo goed u kunt en help metterdaad de wereld door de geboorteweën van een nieuwe tijd en zeg dan niet: Het duurt nog wel even want het komt onverwacht. Zeg niet: Ach, ik zal het later wel doen, want dan hebt u misschien geen tijd meer. Begin vandaag. Zoek uw eigen mogelijkheden en krachten. Gebruik de grote of kleine inwijdingen die u misschien zijn geworden, niet als iets waardoor u meer bent dan een ander, maar door een mogelijkheid meer om wat te zijn en met hen voor anderen.

O ja, ik besef dat dit voor een groot gedeelte een soort predikatie lijkt en ik denk dat u mij dat voor één keer zult moeten vergeven en ik weet dat velen van u dat ook inderdaad doen. Ik heb geprobeerd u duidelijk te maken wat de Orde in die afgelopen periode, zeg maar vanaf 1915 ongeveer in het Nederlandstalig gebied getracht heeft te brengen en tot stand te brengen. Ik heb geprobeerd u duidelijk te maken dat het noodzakelijk was een andere wijze van werken te gaan volgen. Daarnaast heb ik u gewezen op de consequenties die u zelf kunt trekken volgens uw eigen begrip en weten en innerlijke kracht uit datgene wat u in onze leringen misschien heeft aangesproken.

Dit is een tijd voor daden, niet voor woorden. Het is een tijd voor ontwaken, niet voor verder dromen. Dit wordt een tijd waarbij de verdeeldheid omgevormd moet worden tot een broederschap. Waarbij de verdeeldheid van belangen vergeten moet worden opdat een samenleving en samenwerking de mensen kan helpen een volgende fase van bestaan te bereiken.

Misschien komt er weer een tijd dat we via mediums of misschien, wie zal het weten, via technische middelen tot u gaan spreken. Nu echter is het een tijd dat andere taken onze volledige energie en aandacht opeisen. We hopen dat u dat zult begrijpen en zult dulden. We kunnen er niets aan veranderen, maar wees dan in de geest met ons en wees metterdaad met uzelf en vanuit uzelf een uiting van de erkenning dat broederschap, verbondenheid, samenwerking, wederkerige aanvaarding en begrip in deze tijd belangrijker zijn dan al het andere. Geen commentaar? Ik zou zeggen: Uw stilte is een zucht van Ja, wat moet je daarop zeggen?

Vrienden, onthoudt dat alles, wanneer het werkelijk betekenis heeft, harmonie is maar dat een harmonie nooit kan bestaan zonder elkaar aanvullende tegenstellingen.

ALS 'T MORGENLICHT TEGEN HET DUISTER
PARELMOER ZIJN KOMEN SCHRIJFT
DAN IS HET NACHT DIE ALS EEN DROOM NOG
IN DE DAG IN 'T LICHT BLIJFT
EN ALS DE NACHT DAN WEER GAAT DALEN
DE ZON WAT STIJGT IN ROZE EN ROOD
DAN WORDT DE NACHT HERINNERING AAN LEVEN
NIET SLECHTS EEN DUISTER-STILLE DOOD
WANNEER EEN MENS IN ZICH BLIJFT DROMEN
BREEKT DE DAG HEM NIMMER AAN
MAAR ALS U UIT UW DROMEN KRACHT VINDT
OM TE ONTWAKEN, VOORT TE GAAN
DAN ZULLEN DAG EN NACHT TESAMEN
DROOM EN SCHIJN EN WERKELIJKHEID
TESAAM DE MENS WEL BINNELEIDEN
IN HARMONIE EN EEUWIGHEID
EN WAAR DE KRACHT SCHIJNBAAR ONTSTEGEN
AAN MENS EN WERELD SCHIJN ONTBREEKT
GA DAN NAAR INNERLIJK VERMOGEN
DE KRACHT DIE ALTIJD IN U SPREEKT
EN ZEG 'K WIL NIET AANVAARDEN NIET GEDOGEN
DAT AL ROND MIJ TENONDER GAAT
IK GEEF MIJN KRACHT VOOR ALLE LEVEN
OMDAT HET AL MET MIJ BESTAAT
EN ALS JE DAN DOOR LICHT GEDREVEN
IN DAAD EN DENKEN SAAMGETELD
WAT UIT JE ZIJN IS VOORTGEKOMEN
DAN LIJKT HET OF HET AL VERSMELT
EN VORMEN ALS EEN WAAS VAN DROMEN
PLOTSELING AL VERDWENEN ZIJN
EN MET HEN ANGST EN VREES EN LIJDEN
VERDWENEN IS DE NOOD DE PIJN
VAN 'TMENS ZIJN VAN HET LEVEN EN HET STERVEN
VAN DE GEBOORTE EN DE DOOD
WANT WAAR DE EENHEID IS HERWONNEN
DAAR IS DE HARMONIE MET AL DE MACHT
DIE 'T SAMENSPEL VAN ZONNEN REGEERT
EN UIT ZICH WERKELIJK OOK PUURT DE KRACHT
HET WETEN EN BESEFFEN
DAT ZONDER EINDE ALTIJD DUURT*

Zo kun je dan in dichterlijke woorden misschien, iets schetsen van de noodzaak die bestaat. Ik zeg u : Er is Licht. Ik zeg u : Er is Kracht. In u is Licht in u is Kracht. In u is werkelijkheid. In u leeft God en weten. Laat het door de schil van uw schijnpersoonlijkheid naar buiten dringen. Vind eindelijk uw innerlijke wet en aanvaard die. Maak daarvan de regel van uw uiterlijkheden en laat het uiterlijk de weerspiegeling blijven van een waarheid die in u leeft.

Slechts wanneer u volledig opgaat in wat u bent en innerlijk beseft zult u de volgroeiheid van het mens-zijn bevorderen voor allen en in uzelf op aarde zulke inwijding reeds na korte tijd ervaren.